

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 10 oktober 1991 door de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest", heeft op 7 november 1991 het volgend advies gegeven :

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het ontworpen decreet volgt grotendeels de structuur en de terminologie van het decreet van 6 maart 1991 houdende regeling tot erkenning van de uitzendbureaus in het Vlaamse Gewest.

Tegen een dergelijk parallellisme bestaat natuurlijk geen bezwaar, maar het is dan zaak dat zoveel mogelijk dezelfde bewoordingen worden gebruikt, zoniet kunnen er interpretatieproblemen ontstaan. Dit geldt onder meer voor artikel 5, §§ 2, 3 en 5, artikel 6, §§ 2 en 3, artikel 7, artikel 9, § 4 en artikel 13, § 2, 3°, a).

2. Het ontwerp stelt in hoofde van de betrokken bureaus geen voorwaarden op het stuk van kwaliteit. Naar het zeggen van de gemachtigde ambtenaar zullen die voorwaarden worden opgelegd bij een uitvoeringsbesluit genomen op grond van artikel 6, § 1, 9° en 18°, dat de Gemeenschapsminister (lees : de Vlaamse Executieve) machtigt criteria van professionele deskundigheid en een gedragscode vast te stellen.

3. De in het ontwerp vervatte erkenningsregeling is nieuw. De stellers van het ontwerp zullen dus moeten nagaan of geen overgangsregeling moet worden opgenomen met betrekking tot de op de dag van de inwerkingtreding lopende opdrachten van de bedoelde bureaus.

.../...

4. Wat het gebruik van de term "outplacement" betreft, mag worden verwezen naar de commentaar van de memo-rie van toelichting onder artikel 2. In zijn advies L. 21.007/1/V van 24 juli 1991 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988 houdende de orga-nisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding", merkte de Raad van State op wat volgt :

"Vreemde woorden of woorden die van vreemde talen zijn afgeleid behoort men alleen te gebruiken als ze de bedoeling van de stellers van het ontwerp duidelijker weergeven dan de Nederlandse en tevens in de Neder-landse taal ingang hebben gevonden.

In dit verband wees de gemachtigde van de Execu-tieve erop dat de term "outplacement" gebruikt wordt in de rechtsleer (zie onder meer Buyssens R., Outplace-ment : juridische analyse, in : Bedrijfssluitings- en arbeidsconflictenrecht, Rigaux M. (ed.), Die Keure, Brugge, 1988, 155; Walckiers P., Outplacement in de praktijk, Oriëntatie, 1988, 214-219; Blanpain R., Ter-beschikkingstelling van personeel en de rol van be-paalde arbeidsmarkttakken, Studiedag Leuven, 1990, 13; Nationale Arbeidsraad, Outplacement, doc. NA - D. 38 - D 90-58, 1 oktober 1990, bijlage 1).

In "Taalbeheersing in de praktijk", uitgegeven "onder hoge bescherming van de Vlaamse Raad", nr. 229 van november-december 1988, wijdt G. Geerts een bij-drage aan dit nieuwe begrip en suggereert hij "uit-plaatsing" als equivalent van "outplacement".

Het komt de Vlaamse Executieve toe hierover stand-punt in te nemen, zeker nu het de eerste maal is dat de term in een reglementaire tekst wordt gebruikt. Het hierna volgend advies moet met dat voorbehoud worden gelezen".

.../...

Die opmerking mag hier als opnieuw geschreven worden beschouwd.

Voorts wordt onder de artikelen 2, 1° en 6, § 1, 14°, een tekstvoorstel gedaan waardoor wordt vermeden dat het neologisme "uitwerven" in het decreet voorkomt.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Artikel 2.

In dit artikel komt geen definitie voor van "groepsoutplacementopdracht", noch van "individuele outplacementopdracht", begrippen die wel worden omschreven in artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding, zoals gewijzigd bij het besluit van 11 september 1991.

In dit verband verduidelijkte de gemachtigde van de Executieve dat voornoemde procédés van outplacement evenzeer door de in het ontwerp van decreet beoogde outplacementbureaus zullen kunnen worden uitgevoerd, doch dat een uitdrukkelijke vermelding ervan niet opportuun werd geacht, vermits, in tegenstelling tot wat in het besluit van 11 september 1991 het geval is, het ontwerp geen specifieke tarifieringsregeling bevat.

*

.../...

In 1° schrijve men : "... dat in opdracht en op kosten van een werkgever ...".

Artikel 3.

Rekening gehouden met de toelichting verstrekt door de gemachtigde ambtenaar, kan de tekst van het eerste lid worden beperkt tot wat volgt :

"Dit decreet is niet van toepassing op bekendmakingen in kranten en publicaties of door middel van audiotieve of visuele media".

Artikel 4.

Aan de Raad van State is uiteengezet dat een bureau niet tegelijk aan outplacement enerzijds en aan werving en selectie anderzijds mag doen. Dit verbod wordt maar expliciet geformuleerd in artikel 6, § 1, 10°, waar het in de vorm van een erkenningsvoorwaarde is opgenomen.

De stellers van het ontwerp zullen moeten nagaan of dit fundamenteel principe niet als een afzonderlijke, autonome bepaling moet worden opgenomen in hoofdstuk I.

Artikel 5.

.../...

Onverminderd de algemene opmerking nr. 1, precisere men dat de erkenning hernieuwbaar is.

Zoals uit de inleidende zin van artikel 6, § 1, blijkt, is de erkenning hernieuwbaar. Het ware goed dit, naar het voorbeeld van artikel 4, § 3, van voormeld decreet van 6 maart 1991, in artikel 5, § 3, uitdrukkelijk te bepalen.

Artikel 6.

Paragraaf 1.

1. Daar, zoals door de gemachtigde van de Executieve werd bevestigd, aan de in paragraaf 1 opgesomde voorwaarden ook moet worden voldaan om erkend te blijven, kan de inleidende zin van voornoemde paragraaf beter worden afgestemd op de overeenkomstige bepaling van het decreet van 6 maart 1991, en als volgt luiden :

"Om erkend te worden, opnieuw erkend te worden en het te blijven, moet een bureau met maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest aan de volgende voorwaarden voldoen :".

2. Het bepaalde in 1°, heeft enkel zin voor rechtspersonen. In ieder geval is de bepaling aan aanvulling toe. Dit kan door, naar het voorbeeld van artikel 5, § 1, 1, van het decreet van 6 maart 1991, te schrijven : "regelmatig opgericht zijn in de vorm van een handelsven-

.../...

nootschap waarvan, blijkens de statuten, de activiteit uitsluitend bestaat in het exploiteren van een bureau;".

3. Rekening houdend met de bedoeling van de stellers van het ontwerp zoals die door de gemachtigde van de Executieve werd verduidelijkt, schrijve men in 5 en 6, naar het voorbeeld van artikel 5, § 1, 5 en 6, van het decreet van 6 maart 1991 "... , geen personen hebben of gehad hebben die tijdens de periode ...".

4. In 8° schrijve men : "... de verplichtingen die de sociale en de fiscale wetgeving opleggen".

5. De criteria van professionele deskundigheid en de gedragscode, waarvan sprake is in 9° en 18°, moeten worden bepaald bij besluit van de Vlaamse Executieve.

6. Men stelde de tweede zin van 10° als volgt :

"bovendien mag een outplacementbureau in zijn werking geen banden van exclusieve of overwegende aard onderhouden met een wervings- of selectiebureau en omgekeerd;".

7. Indien de bepaling onder 11° alleen de exploitatie van bureaus voor arbeidsbemiddeling, andere dan die voor schouwspelartiesten betreft, is ze overbodig, vermits

.../...

die exploitatie verboden is krachtens het bepaalde in artikel 2 van het koninklijk besluit van 28 november 1975 be

treffende de exploitatie van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling. Het 11° zou dan beter in artikel 9, § 1, worden opgenomen als een van de redenen voor het intrekken of schorsen van de erkenning.

Wordt enkel de arbeidsbemiddeling voor schouwspelartiesten bedoeld, dan kan de tekst worden gesteld als volgt :

"geen arbeidsbemiddeling tegen betaling voor schouwspelartiesten uitoefenen zoals geregeld door het koninklijk besluit van 28 november 1975 ...".

8. In 14°, kan "de uitwervende of aanwervende werkgever" worden vervangen door "de opdrachtgevende werkgever".

9. Het 18° stelle men als volgt :

"18° de gedragscode onderschrijven waarvan de inhoud wordt vastgelegd door de Vlaamse Executieve op eensluidend advies van de erkenningscommissie".

10. Men schrijve in 2° en 7° telkens : "... burgerrechten en politieke rechten ..." en, in 13°, "... met toestemming". Dit laatste geldt ook voor artikel 9, § 3.

.../...

Paragraaf 2.

Er bestaat een discordantie tussen de tekst van paragraaf 2 en de desbetreffende commentaar in de memorie van toelichting (blz. 6), waarin wordt gesteld :

"In beginsel zijn deze bureaus (met maatschappelijke zetel in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest of het Waalse Gewest) onderworpen aan dezelfde voorwaarden als bureaus met maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest. Indien zij evenwel reeds erkend zijn in hun Gewest, mogen zij aantonen dat zij aldaar voldoen aan gelijkwaardige voorwaarden".

De tekst van het ontwerp gaat niet zo ver vermits die niet van een erkenning in het betrokken Gewest maar uitsluitend van "gelijkwaardige voorwaarden" gewag gemaakt.

Ermede rekening houdend dat aan de bewuste voorwaarden ook zal moeten worden voldaan om erkend te blijven, dient de formulering van het eerste lid in ieder geval te worden aangepast naar het voorbeeld van de inleidende zin van paragraaf 1. Een zelfde opmerking geldt voor paragraaf 3, eerste lid.

Nog in het eerste lid schrijve men "het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest" en in het tweede lid, in fine, "... bepaald in § 1". Deze laatste opmerking geldt ook voor paragraaf 3, tweede lid.

.../...

Paragraaf 3.

Men schrijve in het eerste lid : "Aan een buitenlands bureau met ..." en men schrappe dan de woorden "niet bedoeld bij §§ 1 en 2".

Artikel 7.

In tegenstelling tot artikel 6, § 1, van het decreet van 6 maart 1991, wordt in artikel 7 van het ontwerp van de "verblijfplaats" en niet van de "woon- of verblijfplaats" gewaagd. Volgens de gemachtigde van de Executieve zou er geen specifieke reden bestaan voor een dergelijk verschil in terminologie.

Men neme dus de bewoordingen van het decreet van 6 maart 1991 over.

Artikel 8.

Men stelle het laatste lid als volgt :

"Indien een lid van de erkenningscommissie of het bureau erom verzoekt wordt dit laatste gehoord".

Artikel 9.

.../...

In paragraaf 1, 3°, schrijve men : "... de titels VII en IX van boek II van het Strafwetboek ...".

Aangezien, krachtens het bepaalde in paragraaf 1, tweede lid, elke beslissing van de Gemeenschapsminister met redenen moet omkleed zijn, kan de tweede zin van paragraaf 1, derde lid, worden geredigeerd als volgt :

"Ingeval van een niet-eenparig advies beslist de Gemeenschapsminister autonoom en deelt hij zijn beslissing mee aan de erkenningscommissie".

Een dergelijke formulering is daarenboven meer in overeenstemming met de memorie van toelichting (blz. 7).

Nog in paragraaf 1, laatste lid, schrijve men "... gehoord door de erkenningscommissie of ten minste daartoe behoorlijk opgeroepen".

Het bepaalde in paragraaf 2 gaat naar het zeggen van de gemachtigde van de Executieve uit van de onderstelling dat het bureau niet langer aan de erkenningsvoorwaarden voldoet. Teneinde dit duidelijker tot uitdrukking te brengen, verdient het aanbeveling te schrijven :

"Ingeval het bureau niet langer aan de erkenningsvoorwaarden voldoet kan de Gemeenschapsminister, hetzij op verzoek van een gewone meerderheid van de leden van de erkenningscommissie, hetzij op eenparig verzoek van de werkgeversvertegenwoordigers of de werknemersvertegenwoordigers in de erkenningscommissie, de lopende erkenning vervangen door ...".

.../...

De draagwijdte van de in paragraaf 4 gebruikte bewoordingen "de feiten die haar worden meegedeeld" is beperkter dan de overeenkomstige bepaling van artikel 9, § 4, van het decreet van 6 maart 1991, waar sprake is van "feiten die haar ter kennis komen". Aan de Raad van State is meegedeeld dat dit niet de bedoeling is van de stellers van het ontwerp. Men neme derhalve laatstgenoemde formulering over.

Artikel 10.

De Vlaamse Executieve zal moeten nagaan of de erkenningscommissie geen officiële benaming behoeft en, desgewenst, een citeernaam.

In paragraaf 2, eerste lid, 2°, schrijve men "... van de meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties;".

In paragraaf 2, tweede lid, tweede zin, schrijve men "... tussen de leden die de werkgevers- en de werknemersorganisaties vertegenwoordigen".

Vermits het naar het zeggen van de gemachtigde van de Executieve de bedoeling is om de S.E.R.V. zelf te laten uitmaken wie van zijn leden als plaatsvervangend voorzitter van de erkenningscommissie zal optreden, dient de memorie van toelichting (blz. 8) waarin sprake is van een ander "lid van het dagelijks bestuur van deze Raad" te worden aangepast.

.../...

Artikel 11.

Men schrijve in 1° : "... de statuten ...".

Nog in 1° dienen de woorden "of aangestelden" te vervallen : dit begrip omvat onder meer ook de werknemers van het bureau en het kan toch niet de bedoeling zijn dat elke wijziging in het personeelsbestand moet worden meege-deeld.

In verband met het gebruik van de term "verblijf-plaats" in 2°, mag worden verwezen naar de opmerking bij artikel 7.

Rekening houdend met de commentaar in de memorie van toelichting (blz. 8) rijst de vraag of in artikel 11 van het ontwerp niet tevens een bepaling moet worden opgenomen in de zin van artikel 11, tweede lid, van het decreet van 6 maart 1991, dat luidt als volgt :

"Bij de definitieve stopzetting van de activiteit wordt de erkenning geschrapt".

Artikel 12.

Men vervange in het eerste lid "werkgever-gebruiker" door "opdrachtgevende werkgever" en "bezoekers" door "gegadigden". Nog in dat eerste lid schrijve men "... op de plaats waar hij het best kan worden gelezen".

.../...

Voorts zullen de stellers van het ontwerp moeten nagaan of, naast het erkenningsnummer, ook niet de erkende activiteit (ofwel outplacement, ofwel werving of selectie) moet worden vermeld in de briefwisseling.

Artikel 13.

Men vulle paragraaf 1 aan met de woorden : "en de uitvoeringsbesluiten ervan". Dit geldt eveneens voor paragraaf 2, 3°.

In paragraaf 2, 3°, a), schrijve men "de persoon die het bureau exploiteert, zijn aangestelden of lasthebbers, alsook de werknemers ...".

Het bepaalde in e) wordt beter als een afzonderlijk 4° opgenomen. Ook schrijve men "die krachtens dit decreet moeten worden aangeplakt".

In paragraaf 3, eerste lid, dienen de woorden "die bewijslast hebben tot het tegendeel is bewezen" te worden geschrapt, vermits zij de bewijslast in strafzaken betreffen en deel uitmaken van de vaststelling van de vorm van de vervolging, aangelegenheid die bij artikel 7 van de Grondwet aan de nationale wetgever is voorbehouden (zie het advies van de afdeling wetgeving L. 18.537/1 van 21 april 1988 en de erin aangehaalde rechtspraak van het Arbitragehof, inzonderheid de arresten nr. 44 van 23 december 1987, nr. 5/90 van 17 januari 1990 en nr. 15/90 van 5 april 1990).

.../...

Artikel 14.

Het bepaalde in 2° moet worden aangepast in functie van het gevolg dat wordt gegeven aan de opmerking onder artikel 6, § 1, 11°.

Alleszins moet worden geschreven "... die een activiteit uitoefenen ..." vermits blijkbaar de cumulatie van beide activiteiten wordt beoogd.

Artikelen 15 en 16.

Deze artikelen schenden de regels die de onderscheiden bevoegdheid bepalen van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten en moeten derhalve worden weggelaten (zie het onder artikel 13 geciteerde advies L. 18.537/1 van 21 april 1988 en de vermelde arresten van het Arbitragehof). Volgens artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen moeten de Gemeenschappen en de Gewesten, wat de strafbaarstelling van overtredingen van het decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan betreft, zich houden aan het bepaalde in boek I van het Strafwetboek.

Artikel 17.

Men schrijve : "... wegens overtreding van de bepalingen van dit decreet en van de uitvoeringsbesluiten ervan verjaart ...".

.../...

Artikel 18.

De verwijzing, in het tweede lid, naar artikel 11 van de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk ingeval van inbreuk op sommige sociale wetten, is niet afdoend en moet worden vervangen door een autonome, in het ontwerp zelf op te nemen regeling, waarbij op precieze wijze wordt bepaald in welke gevallen en op welke wijze de boete moet worden vermenigvuldigd.

Artikel 19.

Men schrijve "... het decreet van 20 maart 1984 ..., gewijzigd bij het decreet van 6 maart 1991 ...".

.../...

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: H. COREMANS,	kamervoorzitter,
de Heer	: J. VERMEIRE,	staatsraden,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	
de Heren	: G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. M. VAN DAMME, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. W. VAN HAEGENDOREN, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS.

H. COREMANS.